

Oči sněhem zaváté

Karel Gott

Oči mám sněhem zaváté,
v duši má chladný stín,
rampouchem srdce prokláté,
studený hlas, na dlani mráz,
ledový klín.

Slunce svit marně útočí, její cit neroztál,
prosím vás, pane průvodčí,
zastavte vlak, už je to tak,
nemohu dál.,

Vidím, že už se šeří
a vím teď, že jen zbývá
smutek zavřených dveří
pro toho, kdo je sám.
Pro toho, kdo si věří,
pro toho, kdo si zpívá,
přestože na rtech ho studí
polibek poslední, O,ó,ó-o.

R: Oči má sněhem zaváté,
v duši má chladný stín,
až se mě jednou zeptáte,
co z toho mám, že žiju sám,
neodpovím.,

Vidím, že už se šeří a vím teď, že jen zbývá
smutek zavřených dveří pro toho, kdo je sám.
Pro toho, kdo si věří, pro toho, kdo si zpívá,
přestože na rtech ho studí polibek poslední, O,ó,ó-o.

R: Oči má ...

Co z toho mám, že žiju sám,
že žiju stále sám.